

монголът е все едно, какъвъ цвѣтъ ще има опашката на яка — бѣлъ или другъ цвѣтъ: отъ това якътъ не става ни по-добъръ, ни по-лошъ. Но за да угоди на вкуса на китайскитѣ мандарини, на които продава опашкитѣ отъ своитѣ яки, монголътъ се старае да развъжда главно такива яки, които иматъ съвсемъ бѣли опашки. По такъвъ начинъ се появили твърде много яки съ бѣли опашки, каквито по-рано се срѣщали извънредно рѣдко.

Въ домакинството кравата е много полезно и необходимо животнo. Обаче нѣма да се намѣри човѣкъ, който да седне и ви убеждава, че бѣлитѣ крави съ червени уши сж особено хубави. — Защо бѣли, а не сиви или черни? И защо непременно съ червени уши? Крави съ такива уши повече млѣко ли даватъ? Или месото имъ е по-вкусно, или кожата по-здрава? — Нищо подобно. Млѣчността на кравитѣ никакъ не зависи нито отъ цвѣта на тѣхната козина, нито отъ цвѣта на ушитѣ ѝ. Сжщо може да се каже за вкусността на кравешкото месо и за здравината на кожата. И представете си: било е време, когато въ нѣкои мѣста въ Англия селянитѣ губѣли не малко трудъ, за да отвѣждатъ, колкото може повече, бѣли крави съ червени уши. И сполучили. Какъ тѣ постигнали това, вие, разбира се, знаете. Но това въ случая не е важно за насъ. Интересно е да се знае, защо били търсени такива крави. Ето какъ стои работата. На нѣкои владѣтели—князе въ Англия—хрумнала глупава мисль въ главата: да иматъ бѣли крави съ червени уши. И тѣ започнали да искатъ отъ своитѣ поданници да имъ доставятъ такива крави вмѣсто да нѣкъ. Който не могълъ да изпълни това искане на своя господаръ и се явявалъ въ двореца съ сива или черна крава, бивалъ глобяванъ. Разбира се, селянитѣ правили, стрували, да угодятъ на своитѣ господари и да се отърватъ отъ глоби.

Така сж се появили бѣли крави съ червени уши.

И какво ли не постига човѣкъ, ако рече умѣло да използва подбора?

По сжщия начинъ сж се появили свини съ безобразни муцуни и зайци съ дълги увиснали уши.

Азъ ще ви разкажа още една интересна и поучителна история.

Не много отдавна живѣлъ единъ американецъ, чифликчия. Той ималъ малко стадо — около 15—20 овце и единъ овенъ. Това стадо му причинявало голѣми неприяности и разправии съ сѣседитѣ. Подъ командата на своя водачъ, овенътъ, овцетѣ често ходили въ чужди пасбища и причинявали пакости. Собственото пасище на този чифликчия било отдѣлено отъ другитѣ пасища съ